

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-13/1-R.1
Datum: 14. jul 2010.
Original: engleski

PRED ŽALBENIM VEĆEM

U sastavu: sudija Theodor Meron, predsedavajući
sudija Mehmet Güney
sudija Fausto Pocar
sudija Liu Daqun
sudija Andrésia Vaz

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 14. jula 2010.

TUŽILAC

protiv

VESELINA ŠLJIVANČANINA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU VESELINA ŠLJIVANČANINA
ZA PREISPITIVANJE**

Tužilaštvo:

gđa Helen Brady
g. Paul Rogers

Branioци Veselina Šljivančanina:

g. Novak Lukić
g. Stéphane Bourgon

ŽALBENO VEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno veće, odnosno Međunarodni sud);

PODSEĆAJUĆI na to da Žalbeno veće rešava po Zahtevu u ime Veselina Šljivančanina za preispitivanje Presude Žalbenog veća od 5. maja 2009. godine, koji je Veselin Šljivančanin (dalje u tekstu: Šljivančanin) podneo 28. januara 2010. godine (dalje u tekstu: Zahtev za preispitivanje);

IMAJUĆI U VIDU javnu redigovanu verziju Odgovora tužilaštva na Šljivančaninov Zahtev za preispitivanje, koju je tužilaštvo dostavilo 9. marta 2010. godine (dalje u tekstu: Odgovor), i Repliku na Odgovor tužilaštva na Šljivančaninov Zahtev za preispitivanje, koju je Šljivančanin dostavio 29. marta 2010. godine;

IMAJUĆI U VIDU da je Žalbeno veće 5. maja 2009. godine donelo presudu, u kojoj je, između ostalog, potvrdilo osuđujuću presudu Šljivančaninu za pomaganje i podržavanje mučenja kao kršenja zakona i običaja ratovanja, i dodalo novu osuđujuću presudu za pomaganje i podržavanje ubistva kao kršenja zakona i običaja ratovanja, uz suprotno mišljenje sudije Pocara i sudije Vaz;¹

IMAJUĆI U VIDU da se u Zahtevu za preispitivanje tvrdi da je Miodrag Panić (dalje u tekstu: Panić) spreman da ponudi iskaz kojim bi se obesnažila osuđujuća presuda Šljivančaninu za pomaganje i podržavanje ubistva kao kršenja zakona i običaja ratovanja, te da sadržaj razgovora o kojem bi Panić svedočio predstavlja "novu činjenicu", u smislu pravila 119 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik);²

IMAJUĆI U VIDU da se u Zahtevu za preispitivanje, između ostalog, traži da se preispita Drugostepena presuda u predmetu *Mrkšić i Šljivančanin* i da se poništi

¹ *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i Veselina Šljivančanina*, predmet br. IT-95-13/1-A, Presuda, 5. maj 2009. godine (dalje u tekstu: Drugostepena presuda u predmetu *Mrkšić i Šljivančanin*), par. 103, 211, str. 169–170.

² Zahtev za preispitivanje, par. 9–10, 30–38, Prilog A.

osuđujuća presuda Šljivančaninu za pomaganje i podržavanje ubistva kao kršenja zakona i običaja ratovanja;³

IMAJUĆI U VIDU da se u Odgovoru tvrdi da Zahtev za preispitivanje treba odbiti zato što se "u izjavi svedoka koju Šljivančanin pokušava da uvede ne iznosi nikakva 'nova činjenica'", zato što je Šljivančanin i ranije znao za tu činjenicu ili se ona mogla otkriti uz dužnu revnost, i tvrdi, osim toga, da odbijanjem Zahteva za preispitivanje ne bi došlo do neostvarenja pravde;⁴

PODSEĆAJUĆI na Nalog o rasporedu za pretres u vezi sa Zahtevom Šljivančanina za preispitivanje, koji je Žalbeno veće izdalo 20. aprila 2010. godine (dalje u tekstu: Nalog o rasporedu), uz koji je sudija Pocar priložio suprotno mišljenje, i kojim je za 3. jun 2010. godine sazvan usmeni pretres (dalje u tekstu: pretres);⁵ na Nalog kojim se odgovara na Zahtev tužilaštva u vezi s vođenjem pretresa i Revidirani nalog o rasporedu, koji je Žalbeno veće izdalo 21. maja 2010. godine (dalje u tekstu: Revidirani nalog o rasporedu), uz koji je sudija Pocar priložio suprotno mišljenje;⁶ i na svedočenje i argumente iznete tokom pretresa;⁷

UZIMAJUĆI U OBZIR da, na osnovu člana 26 Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) i pravila 119 i 120 Pravilnika, strana koja traži da Žalbeno veće preispita presudu mora da ispuni sledeće kumulativne kriterijume:

- a) da postoji neka nova činjenica;
- b) da ta nova činjenica u ranijem postupku nije bila poznata strani koja podnosi zahtev;
- c) da neotkrivanje nove činjenice nije posledica nedostatka dužne revnosti strane koja podnosi zahtev; i
- d) da je ta nova činjenica mogla predstavljati odlučujući faktor prilikom donošenja prvobitne odluke;⁸

³ *Id.*, par. 39.

⁴ Odgovor, par. 4, 40–41.

⁵ Nalog o rasporedu, str. 1.

⁶ Sudija Pocar je i tokom pretresa ponovio svoje suprotno mišljenje, iz razloga koje je izložio u suprotnom mišljenju priloženom Nalogu o rasporedu. V. Revidirani nalog o rasporedu, str. 3.

⁷ Pretres, ŽT. 3. jun 2010. godine, str. 6–141.

⁸ *Tužilac protiv Tihomira Blaškića*, predmet br. IT-95-14-R, Odluka po Zahtjevu tužioca za preispitivanje ili ponovno razmatranje, 23. novembar 2006. godine (javna redigovana verzija; dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Blaškić*), par. 7. V. takođe *Mladen Naletilić zvani Tuta protiv tužioca*, predmet br. IT-98-34-R,

UZIMAJUĆI U OBZIR da se "nova činjenica", u smislu člana 26 Statuta i pravila 119 i 120 Pravilnika, odnosi "na novu informaciju dokaznog karaktera o činjenici koja nije bila razmatrana u prvostepenom odnosno drugostepenom postupku";⁹

UZIMAJUĆI U OBZIR da prilikom ocjenjivanja zahteva za preispitivanje nije relevantno "da li je relevantna činjenica postojala i pre prvobitnog postupka ili tokom njega", već da li su prilikom donošenja odluke "instanca koja odlučuje i strana koja podnosi zahtev znale za tu činjenicu ili nisu";¹⁰

UZIMAJUĆI U OBZIR da, u "sasvim izuzetnim okolnostima", preispitivanje može biti odobreno čak i ako je strani koja podnosi zahtev "nova činjenica" bila poznata ili se mogla otkriti uz dužnu revnost, pod uslovom da se Veću iznese "nova činjenica koja je toliko ubedljiva da *bi* se mogla odraziti na presudu"¹¹ i da Veće zaključi "da je potrebno da preispita svoju presudu zbog toga što je uticaj nove činjenice na donošenje odluke takav da bi njeno zanemarivanje dovelo do neostvarenja pravde";¹²

IMAJUĆI U VIDU da Pretresno veće II (dalje u tekstu: Pretresno veće) nije donelo konkretne zaključke o sadržaju razgovora između Šljivančanina i Mileta Mrkšića (dalje u tekstu: Mrkšić), vođenog 20. novembra 1991. godine oko 20:00 sati (dalje u tekstu: razgovor);

IMAJUĆI U VIDU da je Žalbena veće u Drugostepenoj presudi u predmetu *Mrkšić i Šljivančanin* došlo do novih činjeničnih zaključaka u vezi s razgovorom, procenivši da "Mrkšić mora da je rekao Šljivančaninu da je povukao obezbeđenje koje je

Odluka po Zahtjevu Mladena Naletilića za preispitivanje, 19. mart 2009. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Naletilić*), par. 10; *Georges Anderson Nderubumwe Rutaganda protiv tužioca*, predmet br. ICTR-96-03-R, Odluka po zahtevu za ponovno razmatranje, preispitivanje, dodeljivane branioca, obelodanjivanje i razjašnjenje, 8. decembar 2006. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Rutaganda*), par. 8.

⁹ Odluka u predmetu *Blaškić*, par. 14 (citati i navodnici izostavljeni). V. takođe *id.*, par. 17–18; Odluka u predmetu *Naletilić*, par. 11; Odluka u predmetu *Rutaganda*, par. 8.

¹⁰ *Tužilac protiv Duška Tadića*, predmet br. IT-94-1-R, Odluka po zahtevu za reviziju, 8. avgust 2002. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Tadić*), par. 25. V. takođe Odluka u predmetu *Naletilić*, par. 11; Odluka u predmetu *Rutaganda*, par. 9.

¹¹ Odluka u predmetu *Tadić*, par. 27 (naglasak dodat). V. takođe Odluka u predmetu *Rutaganda*, par. 8; Odluka u predmetu *Blaškić*, par. 8.

¹² Odluka u predmetu *Blaškić*, par. 8 (citati izostavljeni). V. takođe Odluka u predmetu *Naletilić*, par. 10; Odluka u predmetu *Rutaganda*, par. 8; *Jean Bosco Barayagwiza protiv tužioca*, predmet br. ICTR-97-19-AR72, Odluka (Zahtev tužioca za preispitivanje ili ponovno razmatranje), 31. mart 2000. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Barayagwiza*), par. 63–69.

[Jugoslovenska narodna armija] imala nad ratnim zarobljenicima koji su držani na Ovčari",¹³ te da se Žalbena veće oslonilo na tu procenu kad je izvelo zaključak da je kod Šljivančanina stvoren element *mens rea* pomaganja i podržavanja krivičnog dela ubistva kao kršenja zakona i običaja ratovanja;¹⁴

IMAJUĆI U VIDU da je Panić na pretresu izjavio da je bio u prilici da prati razgovor i da Mrkšić Šljivančaninu nije rekao da je naredio da se povuče obezbeđenje koje je JNA bila poslala s ratnim zarobljenicima držanim na Ovčari;¹⁵

UZIMAJUĆI U OBZIR da je Žalbena veće svoje činjenične zaključke o sadržaju razgovora donelo na osnovu dokaza kojima je raspolagalo, a u kojima nije bila nova informacija koju je dao Panić;

UZIMAJUĆI U OBZIR da nova informacija koju je Panić dao u vezi s razgovorom predstavlja "novu činjenicu" (dalje u tekstu: nova činjenica na koju je ukazao Panić), koja bi, ako se potvrdi da je istinita, bitno mogla da promeni činjenično stanje u ovom predmetu i ukine osnov po kom je Žalbena veće u Drugostepenoj presudi u predmetu *Mrkšić i Šljivančanin* zaključilo da je kod Šljivančanina postojao element *mens rea* pomaganja i podržavanja krivičnog dela ubistva kao kršenja zakona i običaja ratovanja;¹⁶

UZIMAJUĆI U OBZIR, osim toga, da je Šljivančaninov branilac, uz dužnu revnost, mogao otkriti novu činjenicu na koju je ukazao Panić, ali da je preispitivanje Drugostepene odluke u predmetu *Mrkšić i Šljivančanin* neophodno zbog toga što je uticaj nove činjenice na koju je ukazao Panić, ako se potvrdi da je ona istinita, takav da bi njeno zanemarivanje dovelo do neostvarenja pravde;

¹³ Drugostepena presuda u predmetu *Mrkšić i Šljivančanin*, par. 62. Žalbena veće je svoj novi činjenični zaključak zasnovalo na Šljivančaninovom iskazu tokom suđenja. V. *id.*

¹⁴ V. *id.*, par. 62–63.

¹⁵ Pretres, ŽT. 3. jul 2010. godine, str. 6–84. V. takođe Zahtev za preispitivanje, par. 9, Prilog A. Žalbena veće napominje da je Panić o tom pitanju svedočio uopšteno pred Pretresnim većem, ali da je to svedočenje, s obzirom na kontekst, bilo suviše neodređeno da bi, dok se ne precizira, bilo odlučujuće. V. Panićevo svedočenje u prvostepenom postupku, T. 9. novembar 2006. godine, str. 14330.

¹⁶ Upor. Odluka u predmetu *Barayagwiza*, par. 64–65, 71.

UZIMAJUĆI U OBZIR da će se, na osnovu pravila 120 Pravilnika, održati pretres (dalje u tekstu: pretres u cilju preispitivanja) kako bi se razmotrili dokazi koji proističu iz nove činjenice na koju je ukazao Panić;

UZIMAJUĆI U OBZIR da će strane u postupku na pretresu u cilju preispitivanja moći da dostave dokaze kojima će potkrepiti odnosno opovrgnuti novu činjenicu na koju je ukazao Panić, kao i da je, pre nego što se odrede datum i struktura pretresa u cilju preispitivanja, uputno da se u obzir uzme obim dokaza koje strane u postupku žele da izvedu, ukoliko takvih dokaza ima;¹⁷

IZ NAVEDENIH RAZLOGA

DELIMIČNO ODOBRAVA Zahtev za preispitivanje, tamo gde se njime zahteva preispitivanje Drugostepene presude u predmetu *Mrkšić i Šljivančanin*;

NALAŽE stranama u postupku da do 30. jula 2010. godine u pismenom obliku dostave spisak dokaza i spisak svedoka, ukoliko ih ima, koje nameravaju da izvedu na pretresu u cilju preispitivanja;

NALAŽE, DALJE, da strane u postupku za svaki dokaz, odnosno za svakog svedoka navedu (i) kratak opis pretpostavljene relevantnosti, i (ii) predloženo vreme koje treba dodeliti eventualnim svedocima;

NAGLAŠAVA stranama u postupku da svi dokazi koje žele da predlože moraju biti ograničeni na potkrepljivanje, odnosno dovođenje u sumnju nove činjenice na koju je ukazao Panić; i

OBAVEŠTAVA strane u postupku da će nalog o rasporedu za pretres u cilju preispitivanja biti izdat blagovremeno.

¹⁷ Upor. Pravilo 54 i 107 Pravilnika.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleski tekst merodavan.

Dana 14. jula 2010. godine
U Hagu,
Holandija

/potpis na originalu/
sudija Theodor Meron,
predsedavajući

[pečat Međunarodnog suda]